

ŞƏNBƏ ÜÇÜN NƏZM

Fatma nənənin qurşağı,
Sevindirmir ta uşağı.
Göy üzündən düş aşağı,
Gedib Allaha deyəcəm.

Ömrümüzdən gedən günlər,
Təndirin küt kündəsidir.
Əyrinin əyrisin yonan,
Yenə düzün rəndəsidir.

Gündüz günəş töksə də tər,
Qarşılایr axşamı şəər.
Allah bilir eh, bu bəşər,
Kimdi, kimin bəndəsidir.

Dünya köhnə, günlər boyat,
Aldığını qaytarıb sat,
Ömür - cəbr, riyaziyyat,
Dünya bir az həndəsidir.

Qarı dünya, saçlarında,
O nədir, hörük görünür.
Hər telində adam-adam,
Asılmış bir yük görünür.

Saqi, ordan gətir süz mey,
Dinsin kaman, inləsin ney.
Başımızda çox iş şey eyy,
Ancaq elə tük görünür.

Hər baxışda min-min nizə,
Tuşlanıbdı ömrümüzə.
Adam var, nədənsə gözə,
Özündən böyük görünür.

Yaranan birdən yaranır,
Yaradan birdən başlayır.
Bildiyimiz bilməcənin,
Cavabı sirdən başlayır.

Hanı mənim, ruhum, hanı?
Uça, gözə asımanı.
Göyüzünün nərdivanı,
Allaha yerdən başlayır.

Aranır, yollar aranır,
Cığırılar iz-iz daranır.
Səbir ümiddən yaranır -
Ümid səbirdən başlayır.

Nizələr dönüb ox olur,
Var olan bir gün yox olur,
Ölüm - “olum”dan doğulur,
Həyat - qəbirdən başlayır.

Yazdıqca ağ varaqıları,
Sözlərim qaradan çıxır.
Sovulub, döyülən içim,
Hər payız uradan çıxır.

Nə qəribə sirdi bu sirr,
Qılınc da qınımı kəsir;
Adamlar öldükə bir-bir
Adamlıq sıradan çıxır.

Yolunu tapmır çözümün,
Gəl halına bax dözüümün,
Şeir yazıram, sözümün -
İçindən Yaradan çıxır.

Bizə də söz yolu qoyub,
“Bir az da döz!” yolu qoyub,
Çoxları düz yolu qoyub,
Çıxanda aradan çıxır.

Uduzdum bu nərddə ömrü,
Cütdədiyim zər tərəfdən.
Xeyir şəhid oldu, oğlum,
Döyüşlərdə şəər tərəfdən.

Bizim deyil nə ay, nə il,
Ömür nimdəş, dünya sail.
Hücuma keçib əzrail,
Top-tüfənglə hər tərəfdən.

Açılmır, nədən yolumuz?
Başsız bir bədən - yolumuz.
Göylərə gedən yolumuz
Bağlanıbdı Yer tərəfdən.

Ürəyimi kökləmişəm,
İnləyir neyin yerinə.
Göz yaşımı şərab kimi,
İçmişəm meyın yerinə.

Həç bilmirəm kiməm, nəyəm,
Çöl - ovlağım, dağlar dəyəm.
Hər gün yerə səcdədəyəm
Namazda göyün yerinə.

Çoxdan udub Ay ağını,
Çıraq yandırmır yağını.
Bədən var ki, ayağını -
İşlədir beyin yerinə.

Bir az uzağa gedirik,
Doğma qucağa gedirik.
Geyib torpağa gedirik
Kəfəni əyin yerinə.

Güc verər dizi yaradan,
Yol göstər, izi yaradan.
Bilmirəm, bizi yaradan,
Yaradıb nəyin yerinə...

Bu dünya yiyəsiz deyil,
Hər yerdə yüz adamı var.
Əyrini döyüb düzəldən,
Gör neçə düz adamı var.

Ahı fələkdən keçməyən,
Dəni küləkdən keçməyən,
Sözü ələkdən keçməyən,
Nə qədər söz adamı var.

Füzulidi söz Allahı,
Vicdan - qəlbin düz Allahı,
Adamların öz Allahı,
Allahın öz adamı var.

Səfərimiz uzun çəkir,
Mənzilə yolumuz çatmır.
Özümüzü təsdiq üçün,
İmzaya qolumuz çatmır.

Əcəl qəza kəndirimdi,
Ölüm dərdə endirimdi.
Satdığımız ömrü indi:
Almağa pulumuz çatmır.

Yeni Azərbaycan.- 2026

7 fevral, №24.- S.8.

Gördük hər dərddən betəri,
Qəza gətirən qədəri.
“Ol”duq ölməkdən ötəri,
Ölmüşük, “ol”umuz çatmır.

Gününə bax... günümüzü,
Göy əskiyə düyənlərin.
Əlləri çəkil kimidir,
Başımıza döyənlərin.

Fələkləri “yandırmır” ah,
Yer oxuna göy nişangah.
Dilində qalmışam, Allah,
Hər gün səni söylənlərin.

İtib nəsil, kök, soy dadı,
Sevinc yasda, qəm toydadı;
Gör, qaşığı nə boydadı,
Ömrümüzü yeyənlərin